

Programul de e-learning

Determinarea valorii în vamă

Punctele principale ale cursului

Aceasta este o sinteză rapidă și utilă a celor mai relevante informații din curs.

1 Obiectivele învățării

La finalul acestui curs cu durata de 60 de minute, veți fi învățat despre:

- importanța determinării valorii în vamă;
- ce înseamnă determinarea valorii în vamă în scopuri vamale;
- metodele de determinare a valorii.

2 Prezentare de ansamblu a determinării valorii în vamă

Determinarea valorii în vamă este un proces prin care este stabilită valoarea în vamă a mărfurilor.

Valoarea în vamă constituie baza pentru:

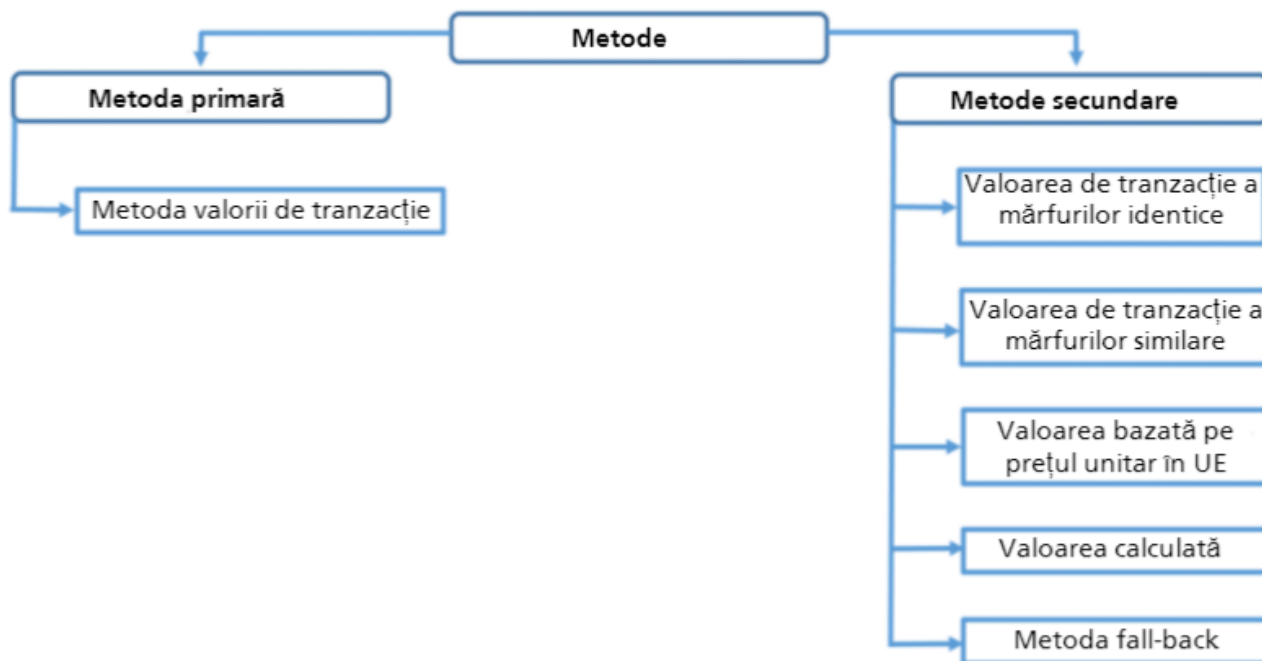
- calcularea taxei vamale, atunci când aceasta este percepută ca procent din valoarea mărfurilor și cunoscută ca taxă „ad valorem”;
- calcularea TVA pentru mărfurile importate;
- elaborarea de statistici comerciale.

UE aplică conceptul general acceptat pe plan internațional de „valoare în vamă”, stabilit în Acordul OMC privind determinarea valorii în vamă (Acordul privind punerea în aplicare a articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994).

Toate țările membre ale OMC au obligația să pună în aplicare acest acord și să aplice metodologia respectivă.

Unele țări care nu sunt membre ale OMC au ales să îl adopte și ele; prin urmare, Acordul se aplică mării majorități a ansamblului comerțului internațional.

Metodele de determinare a valorii în vamă trebuie să fie aplicate în ordinea prevăzută, așa cum se indică.

3 Metoda primară sau metoda valorii de tranzacție

Baza primară pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacție. Aceasta înseamnă prețul plătit efectiv sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru exportul către teritoriul vamal al Uniunii, ajustat în conformitate cu cerințele specifice indicate în reguli.

Această metodă primară a valorii de tranzacție se aplică pentru aproximativ 95% din comerțul din UE.

Condițiile pentru utilizarea metodei primare sunt:

- nicio restricție legată de disponibilitatea de mărfuri sau utilizarea acestora de către cumpărător în afară de anumite restricții acceptabile;
- vânzarea sau prețul nu depinde de condiții pentru care valoarea mărfurilor nu poate fi determinată;
- vânzătorul nu va beneficia de profitul obținut din revânzarea, disponibilitatea sau utilizarea ulterioară de către cumpărător, decât dacă se poate face o ajustare corespunzătoare;
- cumpărătorul și vânzătorul nu au nicio legătură sau, dacă au, prețul nu a fost influențat de relația dintre aceștia.

Atunci când autoritățile vamale au îndoieli întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezintă cuantumul total plătit sau plătitibil, acestea îi pot solicita declarantului să furnizeze informații suplimentare și documente justificative.

Dacă îndoielile persistă, autoritățile vamale pot decide să refuze aplicarea metodei valorii de tranzacție și să determine valoarea mărfurilor după o metodă secundară.

Elementele care trebuie incluse în prețul mărfurilor sunt:

- costurile suportate de cumpărător care nu sunt incluse în prețul plătit: comisioanele și cheltuielile de brokeraj, costurile containerelor; asistență: valoarea mărfurilor și serviciilor furnizate de către cumpărător gratuit sau la un preț redus și folosite pentru producerea mărfurilor importate;
- redevențele și drepturile de licență referitoare la mărfurile evaluate, atunci când sunt plătite ca o condiție a vânzării mărfurilor;
- profiturile din orice revânzare, dispunere sau utilizare ulterioară a mărfurilor importate care îi revin vânzătorului;
- costurile de transport și alte costuri conexe până la punctul de intrare pe teritoriul vamal al Uniunii.

Elementele care nu trebuie incluse în valoarea în vamă a mărfurilor:

- costurile de transport după punctul de intrare pe teritoriul vamal al Uniunii;
- cheltuielile cu dobânzile;
- taxele de import și alte taxe percepute ca urmare a importului mărfurilor;
- cheltuielile pentru asamblare sau întreținere care iau naștere după intrarea pe teritoriul vamal al Uniunii;
- comisionul de cumpărare.

După depunerea cererii, autoritățile vamale pot autoriza stabilirea anumitor valori pe baza unor criterii specifice, care să fie stipulate în autorizație, dacă acestea nu sunt cuantificabile la momentul acceptării declarației vamale, cum ar fi:

- elemente de preț;
- elemente care trebuie incluse în valoarea în vamă;
- elemente care nu trebuie incluse în valoarea în vamă.

4 Metode secundare

4.1 Valoarea de tranzacție a mărfurilor identice

Această metodă constă în aplicarea valorii acceptate de tranzacție a mărfurilor identice importate în același moment sau la aproximativ același moment.

Mărfurile identice trebuie să fie aceleași în toate privințele, inclusiv în ceea ce privește caracteristicile fizice, calitatea și reputația. Acestea trebuie să fie produse în aceeași țară de către același producător.

4.2 Valoarea de tranzacție a mărfurilor similare

Această metodă constă în aplicarea valorii acceptate de tranzacție a mărfurilor similare importate în același moment sau la aproximativ același moment.

Mărfurile similare sunt foarte asemănătoare cu mărfurile care sunt evaluate în ceea ce privește materialele componente și caracteristicile. Ele trebuie să fi fost produse în aceeași țară ca mărfurile importate. De asemenea, trebuie să fie interschimbabile din punct de vedere comercial.

4.3 Metoda valorii bazate pe prețul unitar sau a valorii deductive

Valoarea în vamă este calculată pe baza prețului unitar la care sunt vândute unui cumpărător neafiliat, pe teritoriul vamal al Uniunii, mărfurile importate sau mărfuri identice ori similare, în cea mai mare cantitate cumulată.

Având în vedere că punctul de plecare este prețul de vânzare în țara importatoare, sunt necesare diverse deduceri, în special privind costurile suportate în UE, pentru a reduce prețul respectiv la valoarea relevantă în vamă.

4.4 Valoarea calculată

Valoarea calculată constă în suma dintre:

costurile sau valoarea materialelor și costurile de producție

- + Profitul și cheltuielile generale egale cu cele reflectate în mod obișnuit în vânzările de mărfuri din aceeași categorie sau de același tip +
- + costurile de transport, încărcare, manipulare și asigurare până la punctul de intrare pe teritoriul vamal al Uniunii.

Operatorul economic poate solicita aplicarea acestei metode în ordinea inversă a metodei valorii bazate pe prețul unitar.

4.5 Metoda fall-back

Această metodă trebuie utilizată dacă niciuna dintre metodele anterioare nu poate fi aplicată.

Se bazează pe metodele anterioare, aplicate cu un grad rezonabil de flexibilitate.

O valoare în vamă stabilită conform acestei metode trebuie să se bazeze, în cea mai mare măsură posibilă, pe valori stabilite anterior.

*A se reține că aceasta este o sinteză rapidă și utilă a celor mai relevante informații din curs. Numai legislația Uniunii Europene din Jurnalul Oficial al Uniunii Europene este considerată autentică.
Comisia nu își asumă nicio responsabilitate sau răspundere cu privire la instruirea oferită.*